

יהי

נטפי חיזוק ופרקי הדרבה
מלוקטים מאוצר משנת דרוט
של ב"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

י"ל על ידי מערכת "משנת רבינו" | גליון ט' | ניסן תשפ"ג לפ"ק

מחננותי אורה

נקודות קצרות ברות ומאורות מרחק השיעורים
והשיחות שנמסרו מפי רבינו שליט"א בעניני חג הפסח

וההכנעה עם אלו אפשר לפעול הכל.

*

בדיקת חמץ

אצל אדמו"ר זצוק"ל היה מנהג בידו, ואני הוספתי על זה המנהג שנוהג אני לאסוף כל נכדי לביתי והם מטמינים י' פרורי חמץ כנהוג,

ורושמים הם על נייר היכן הטמינו הפירורים, ונהנים מזאת, עד כדי כך, שכל ימות השנה מצפים הם למנהג זה, משום שבשביל הטף נותנים הכל,

וא"כ יש להשקיע גם בהם, משום "והגדת לבנך" ופירושו לבניך, היינו להבין שנמצא בתוכו, וככל שיתחבר האדם לעצמו, כך יתחבר ג"כ לבניו,

ואם חלילה מרחיק עצמו מ"בנו" הנמצא בקרבו, אז כאילו לא אמר ולא פעל כלום, ואזי אין לכך שייכות לא לאדם עצמו ואף לבניו לא, וממתינים רק שיגמר...

*

סימנים

שמעתי מהרה"ג ניסים פרץ זצ"ל שאמר, שאיפתו של אדם הוא להגיע ולהתקרב כמה שיותר אל המלך, המנהיג, ואם למשל בימינו, יהא קו הטלפון של

מים שלנו

זכורני כשהלכנו לשאוב מים שלנו עם אדמו"ר זצוק"ל, נסענו באוטובוס של יהודי אחד בשם ר' מאטיע פערלשטיין ז"ל, ובתמורה נתן לו אדמו"ר זצוק"ל חמשה מעות,

והצטרף עמנו יחד כ"ק אדמו"ר מקאזלוב זצ"ל והיינו בקושי רב מנין אנשים, ונסענו למקום שבו היו שוטפים המכונות, והיה שם באר ומשם שאבנו מים שלנו, והתחיל לנגן "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה",

והיה מנגן בהתלהבות גדולה, כאילו היה נדמה שכנגדו קהל רב אך לנו נשאר זאת לזיכרון נצח, וכתב הרמב"ן שכל פעולה שעושה האדם בליל שימורים זה נשאר זה לזיכרון לבניו,

משום שבילל זה יש כוח להביא עלינו ועל כל בני ביתנו ועל כל הנלווים עלינו, אמונה וביטחון בקב"ה!!! וככל שיותר מרבים בהכנה לליל זה, ומשכילים ומפנימים שכל מה שעושים הרי הוא כאין וכאפס לעומת הנעלם בליל זה,

אז אפשר להוציא מכך חיזוק ואין זקוקים בשביל כך לדברים גבוהים ומרוממים, אלא התמימות הסבלנות

דבר המערכת

בחורי החמד היקרים הי"ו נמצאים כעת בתקופה מהותית בשנה...מעבר חד בין תקופה רצופה ומלאה של זמן חורף פורה ומלא ובמעבר חד לחופשת בין הזמנים ארוכה ללא דאגות משגיא ומחוייבות מערכתית. "הנם ימים מבורכים" עומדים לפנינו אף אחד לא רוצה לפספס אותם, ובכל זאת לתת כאלה ימים גבוהים וקדושים כאשר ההכנה להם הם ימי חופשה?! איך מסתדרים עם זה?

ננסה ללכת מעט אחורה וללמוד מאבותינו, דור המדבר. עם ישראל יוצא ממצרים מהמקום הכי מזוהם והכי טמא שיכול להיות, אין ספק ששנים אלו הינן שנים משמעותיות בכל הקשור לחינוך של עם ישראל, הדורות שנולדים במצרים למציאות של סבל ועבדות לצד טומאה עד שעוד רגע היו נשאים במצרים ולא היו יכולים לצאת ממנה בשל הטומאה העזה ששררה שם.

וכגודל החושך גודל האור ומעט מן האור דוחה הרבה מן החושך התגלה אליהם הקב"ה ומכין אותם לקראת סיום השעבוד, על אף שארץ מצרים סגורה ומסוגרת ואין עבד שיכול לברוח משם, על אף שהחוויה של בני ישראל הייתה שמצרים הינם הצד החזק השולט והמעביד, ואילו עם ישראל הם העבדים

רבינו החקל יצחק זי"ע היה אומר כל שנה, שהרב הקדוש הרבי ר' מנחם מענדל מרימנוב זי"ע אמר שסוד יחץ הוא, כי היו פעם שני אוהבים נאמנים שהיו מקושרים איש לרעהו,

וכאשר הגיעה השעה שהוכרחו להפרד זה מזה טכסו עצה בנפשם איך לשמור על אהבתם לכל תשתכח, והחליטו שכל אחד יכין תמונה מדמות דיוקנו לזכרון תמיד, ואמר הרבי ר' מענדל אל תחשבו שכל אחד נתן את תמונת עצמו לחבירו, לא, אלא שלקחו את שתי התמונות וחצו אותן לשנים וכל אחד לקח חציה של תמונת עצמו וחציה של תמונת חבירו,

וסיים רבינו ברגש קודש ובבכיה, וזהו שאמר הרבי ר' מענדל מרימנוב, שסוד יחץ הוא דאס אידישע קינדער בלייב אנגעקניפט אין בורא כל עולמים, און דער בורא כל עולמים בלייבט אנגעקניפט אין אידישע קינדער.

דהיינו בכל מצב שאנחנו נמצאים וכמה שהתרחקנו ואנחנו חיים בהכחשה ונדמה לנו שאנחנו כלום, אנחנו נשארים קשורים לבורא עולם בכל מצב איך שאנחנו ומה שאנחנו הקב"ה לא עוזב אותנו, והלואי שנאמין בעצמנו כמו שהוא מאמין בנו והלואי שנאהב את עצמנו כמו שהוא אוהב אותנו.

*

מגיד

"ושאינו יודע לשאול את פתח לו", בצילו הקדוש של רבינו הבעש"ט הק' היה אחד מן הטף שלא היה יודע סדר ונוסח התפילה עדיין, וצעק בתפילתו את סדר האי-ב', ואמר ע"כ הבעש"ט הק' תפילתו של זה חשובה יותר משלנו, משום שאת אותם האותיות לוקח הקב"ה ומצרפן למעשים טובים, לכן- שאינו יודע לשאול" אין זה משנה מה אומר האדם, אך העיקר מה שיאמר ואפשר לצרף זאת.

*

מרור

"ויעננו, כמה שנאמר... וכו'...", מסביר השפ"א, דלכאורה מיותר פסוק זה שמביאים כדי להוכיח לנו שהיה עינוי, משום שעצם העינוי הוא פסוק, ואין צריך ראייה לפסוק, והיה לו לכתוב "תניא נמי הכי" וכדומה אלא פסוק זה ללמדנו בא,

המלך בר השגה, יחייגו הנתינים ויבקשו ממנו ישירות את צרכם, כך גם בליל שימורים זה, מקישים אנו עשרה ספרות, סימנים, שהם- קדש, ורחץ, כרפס, יחץ, מגיד, רחצה, מוציא מצה, מרוה, כורך, שולחן עורך, צפון, ברך, הלל, נרצה, שבהם "מחייגים" אנו לבורא, וכל העניין הוא כאשר האדם עונה לטלפון המצלצל, אם לאחר שנערוך את כל הספרות-כשהמלך כבר עונה לטלפון אנו הולכים לישון, אם כן לא פעלנו בזאת כלום...

*

קדש

"אבינו מלכנו הרם קרן ישראל עמך" פירש ע"כ הרה"ק מקוזניץ זי"ע, רבש"ע הנני יודע מדוע אינך מביא הגאולה, משום שאתה השקעת בעסק כה גדול, ומצפה אתה להניב רווחים,

אך רבש"ע רווחים כבר לא יהא, לפחות "הקרן"-הבסיס, אותו תרים, תרוויח, משום שעוד מעט וגם הקרן איננה, לכן רבש"ע הרם "קרן" ישראל עמך, וזהו ענין קדש- "רבש"ע מהר וחיש לגאלנו, "כדי די קליינע קינדערליך זאלן נישט אנשלאפן", ותאבד גם אותם."

*

כרפס

"כ"ק מוח"ז הרה"ק מביאלא זצוק"ל חזר ושנה בכל שנה ושנה, על מעשה שהרה"ק ר' משה לייב מסאסוב זי"ע הגיע להסתופף בצילו הקדוש של הרה"ק ר' אלימלך זי"ע, בפרשת בא,

ואמר לו ר' אלימלך זי"ע לומר דא"ח וכך אמר "פסח הקב"ה על בתי ישראל" וסיפר שכאשר עבר הקב"ה בין בתי מצריים היה חושך ואפילה וכאשר הגיע לביתו של ישראל קיפץ וריקד "דא וואוינט א איד" ואפילו שהיו אז שרוים בתוך מ"ט שערי טומאה,

והיא בבחינת "הללו ע"ז הללו ע"ז" עכ"ז שמח הקב"ה וקיפץ על בתי ישראל, וכ"כ כל שנה ושנה,

יש להשכיל שבלייל זה מקפץ הקב"ה על כל בתי בניו "דא וואוינט א איד", וכשסיים מעשה זה עלה הרה"ק מסאסוב זי"ע על השולחן והתחיל מקפץ "דא וואוינט א איד",

*

ירחון

שאינו להם זכות לומר מילה, הם בטח לא האמינו למשמע אוזנם שהגלגל הולך להתהפך. ויהי היום מתחילים המצרים לקבל מכה אחר מכה. למרות שלו היו נשארים עוד רגע אחד במצרים לא היו יכולים להיגאל מרב הטומאה ששרתה שם עם זאת הקב"ה לא ממחר להוציאם תיכף ומיד אלא מורה להם להישאר עד שיראו בעיניהם את המכות שהמצרים מקבלים. נראה כי המכות של מצרים לא היו עבור המצרים כי אם עבור חיזוק האמונה של עם ישראל, להאמין ביד ה' החזקה. עם ישראל היוצא כעת ממצרים זוכה להתגלות ממשית המותירה בנשמתו רושם עז של גילוי ה' בעולם.

יוצאים העם ממצרים ומתחילה שרשרת של ניסים וגילויי אלוקות החל ממתן תורה, מציאת מים ותמרים במדבר, המן, בארה של מרים ועוד ניסים.

באמצע הדרך במדבר מתחיל השינוי המשמעותי בתולדות עם ישראל, עם ישראל מתחלק לשני חלקים, אלו שיצאו ממצרים וראו את הניסים בבחינת "אמת", הם ראו הכול בעיניהם אין צורך לשכנע אותם במציאות ה' והיד החזקה הם ראו את כל הניסים בצורה מוחשית. ואילו אלו שנולדו במדבר שכבר לא ראו את המחזות הנוראים והגדולים ונולדו לתוך מציאות של גילויים שהצריכו את העבודה של עם ישראל במדבר. אלו שנולדו במדבר חיו במצב של "אמונה" הם רק האמינו לכל מה ששמעו אבל לא ראו בעצמם.

נמצאנו מתמודדים עם 2 נתונים משמעותיים האחד הוא הפער המשמעותי בין הדורות, דור א' שראה וחי בבחינת "אמת" שכך היו הדברים לבין הדור ב' שצריך לחיות כעת במצב של "אמונה" שכך היו הדברים, הם אמנם חווים את האמוציות העזות של הדור הקודם אבל מה לעשות הם עצמם לא ראו ואצלם כעת העבודה של אמונה היא קשה יותר.

מעבר לכך שבאותה העת היו שתי הבנות במציאות ה', כל נתעלם גם מחוסר ההבנה ביחסים בין הדורות כאשר לקבוצה אחת הכול כל כך ברור ואילו הקבוצה השנייה צריכה להשקיע מאמצים רבים בעוד הקבוצה הראשונה אינה מבינה "איך אתם לא מבינים?" "מה לא ברור לכם שהרי אצלנו זה כה ברור!?"

עבר שר הוא בן חורין. הרה"ר יעקב ישראל אטיאס ה"ר

כולנו רוצים להיות בני חורין, אין מי שלא רוצה אנחנו רוצים להיות עצמאים, לא להרגיש כבולים, לקבל החלטות לבד ולנהל את עצמינו כפי שאנחנו רוצים, ולהיות משוחררים לעשות דברים שטוב לנו ועושים לנו טוב.

אז אם ככה אין אנשים בני חורין. אתם מכירים מישהו בסביבה הקרובה שלכם שעונה על ההגדרות הנ"ל? אז מה זה בן חורין ואיך משיגים את זה? בפסח יצאנו לחירות. מה זה אומר בדיוק אם אני כ"כ שברירי ותלוי בכל כך הרבה משתנים שאין לי שום שליטה עליהם?

אז אולי הגיע הזמן לשבור את המיתוס מה זה בן חורין, לעשות מה שבא לי?

יש הרבה אנשים כאלו והם עבדים.

עבדים של הזמן, עבדים של הכסף, עבדים של התאוות. ובסוף הם גם לא מצליחים לעשות מה שהם רוצים, כי אין מי שמצליח לעשות כל מה שהוא רוצה.

אם בן חורין זה לחיות בלי שום דבר מגביל - אין דבר כזה באמת.

אני חייב לנשום. אני חייב לאכול. לשתות. לישון. אני לא יכול לעוף וכו' וכו'. בן חורין אמיתי אמור להיות אדם מאושר תמידי, שמח, מאיר פנים לכל אחד. המעניין הוא שהאנשים שעונים על התכונות האלו הם דווקא האנשים הפחות דעתנים, נותנים מקום יותר לשני, ובכלל, אלו לאו דווקא אנשים שהכל הולך להם לפי הספר עם תסריט כתוב מראש, (אלו דווקא מתבררים מלא פעמים כאנשים נרגנים חסרי סבלנות עם פרוץ חמוץ שמקטרים על כל מה שזז). דווקא מתבלגן להם מלא תכניות והם ממש לא מממשים את כל החלומות שלהם.

אבל הם לא "בני חורין"?

קח בן אדם ותשים אותו בכלא, הוא ירגיש שחנקת אותו והגבלת אותו. קח אבן ותשים אותה בכלא עופר והיא לא תרגיש כלום-ולא בגלל שאין לה רגשות, אלא בגלל שהכלא לא סותר את מי שהיא, החדר החנוק לא סותר לה את התכונות, היא לא צריכה מרחבים עם נוף

עוצרי נשימה, ולא מרחבים פתוחים עם מזג אוויר אביבי.

בן אדם כן.

להיות משועבד המשמעות העמוקה שלו זה פשוט לא להיות מי שאתה, מי שהתכונות שלך.

קח אריה ותשים אותו בכלוב והוא יכנס לדיכאון, הוא רוצה לקפץ במרחבים הפתוחים והכלוב סותר את מי שהוא. אבל אם האריה לא יוכל להתפלל היום ניץ במניין, הוא בסדר גמור עם זה והוא לא מרגיש כבול.

אתה ואני כן. (עכ"פ בדרך החיוב, כלומה, ביום שהמילים בתפילה האירו לנו ונשאבנו למילים, אנחנו כל היום מסתובבים עם

אם בן חורין זה לחיות בלי שום דבר מגביל - אין דבר כזה באמת. אני חייב לנשום. אני חייב לאכול. לשתות. לישון. אני לא יכול לעוף וכו' וכו'.

תחושה של מחוברים והרגשה נעימה, וזה אמיתי!)

בן חורין בעצם זה להיות מי שאני, מי שתכונותי, המהות האמיתית שלי.

התקדמנו.

נשאר לנו רק לברר מי אנחנו... מה באמת מבטא את מי שאנחנו. אז באופן אבסורדי מתברר שזה בדיוק הפוך מבן חורין של הפתיח. נחזור רגע לבני חורין הראשונים שיצאו מעבדות.

נגלה שהם ממש לא יצאו מעבדות כדי להיות בני חורין לעשות מה שבא להם, בדיוק הפוך, מרגע זה ואילך הם הופכים להיות תלותיים, מחוייבים, מחוייבים לקשה, למצוות, להכרה, אמונה, הכנעה, אהבת ישראל, ועוד ועוד.

הסיבה לזה היא, כי זה בדיוק מה ומי שאנחנו.

עד כמה שזה מעצבן לשמוע את זה, זה האמת.

היהודים כולם באשר הם, הם בעצם

חתיכת נשמה אלוקית, הרצונות שלה והמהות שלה זה בכלל להיות "חבוקה ודבוקה בך", היא רוצה להרגיש כל הזמן את זה שהיא תלויה בבורא, שהיא ממש אין לה רצונות משלה, היא רוצה כל הזמן להיות מובלת, כן, ככה פשוט. מ-ו-ב-ל-ת! (לא נגררת... שזה בעצם מובל אבל סתם כי לא הלך לה להוביל...).

אז נכון, יש גם גוף.

והוא? וואו. בדיוק הפוך.

מושך לטבע, להוביל, להילחם, להיות דעתן, לנהל את העולם, לא להיות תלוי באף אחד!.

אבל אז קורה התנגשות בין המצוי לרצוי.

כי מאוד נחמד שהגוף מעוניין לנהל פה את העסק, אבל בינתיים הוא לא קיבל כתב מינוי רישמי על זה.

ולכן כל עוד שלא קיבלת מינוי על זה, זה פשוט יתנגש לך כל פעם כשהמנהיג האמיתי החליט משהו שלא בסיגנון של הבחירות שלך.

ומכיוון שהנשמה האלוקית שנמצאת בכל יהודי-ואי אפשר לברוח מזה, היא בביטול מעצם מהותה, אז קורה דבר מדהים!

ככל שאתה פחות אתה, ככל שאתה יותר משחרר, ככל שאתה פחות מתנגד, ככל שאתה יותר תלוי.

אז?

אז אתה בן חורין!!!

האמת שזה לא "ככל שאתה פחות אתה", ז-ה א-ת-ה!!! זה מי שאתה, זה המהות שלך.

אם נחدد את זה יותר אז הפתיח דווקא כן נכון.

בן חורין זה לעשות מה שבא לך! ומה בא לך?

זהו, שתלוי מי מדבר הגוף או הנפש.

ומה לעשות שאתה זה הנפש הניצחית, הנשמה האלוקית שהיא חלק אלוך ממעל? לכן דווקא אלו שנותנים הכנעה, דווקא אלו שנלחמים לתת הכרה שהכל זה הוא, והם בכלל כאן על תקן "ואני לא נבראתי אלא לשמש את קוני" הם הם מסתובבים עם חיוך ניצחי אמיתי על הפנים, הם הם הבני חורין האמיתיים שיצאו ממצריים אז, ויוצאים ממצריים בכל יום ויום.

שמעו סיפור, בברוקלין היה יהודי

בשם ר' יוסף טוול, יהודי לבבי ולב רחב, הוא סיפר שפעם הרבי מליובאוויטש דיבר באריכות ע"כ שצריך ללכת לבתי הסוהר ולקרב גם את היהודים שנמצאים שם ולספר להם שגם שם אפשר לצאת ממצרים ולגלות את הנשמה. ר' יוס' התפעל והתרגש מהעניין והחליט שהוא לוקח את זה כפרוייקט והתחיל לעבור בכל בתי הסוהר באזור ועשה שם פעולות רבות, הוא חילק מצות בפסח וחנוכיות בחנוכה ועודד יהודים נשברים ברגעים היותר קשים של חייהם.

בשלב מסויים הוא התקשר לבית כלא בשם "וולקי" בניו יורק ורצה להגיע גם לשם. אלא ששם חיכתה לו הפתעה ואמרו לו "יש לנו כבר רב בשם ברני כל מה שאתה רוצה תעבור דרכו". ר' יוס' התקשר לברני שמתברר שהוא בכלל 'רבאיי' רפורמי, ואמר לו אני רוצה להגיע אליכם ולהאיר את האור של היהדות!

ברני התחיל לצעוק עליו "תעזוב אותי! אני לא קשור לזה אל תקשר אלי!" וטרק את הטלפון.

מה עושה יהודי טוב במצב כזה? כמובן מתקשר עוד פעם אחרי יום רק כדי לשמוע ששום דבר לא השתנה "אתה לא מבין? לא רוצה לשמוע אותך!"

בערב פסח הוא ניסה את מזלו פעם נוספת "אני רוצה לחלק מצות לאסירים היהודים".

וברני – "אין על מה לדבר תשחרר אני בונקר".

בכל בתי הסוהר ר' יוס' חילק מצות חוץ מכלא וולקי.

באותה שנה אחרי בדיקת חמץ ר' יוס' מקבל פתאום טלפון מהמזכירות של הרבי והמזכיר אומר שהרבי מתעניין לדעת האם חילקו לכל בתי הסוהר דברים

לפסח, ר' יוס' עונה שהוא חילק מצות והמזכיר מוסיף שהרבי שואל אם גם הביאו להם אוכל כשר לפסח, ואחרי שהתשובה הייתה חיובית המזכיר שואל "הרבי" אם מתעניין אם גם נתנו להם פלטות או תנורים לחם

את האוכל כדי שיהיה להם עונג יו"ט? ר' יוס' מגיב "לא, על זה לא חשבתי..."

ר' יוס' לא מחכה ולמרות השעה המאוחרת בלילה הוא מתקשר ליהודי בשם שלוימ'ה דרימר שהיה בעליו של חנות למכשירי חשמל ברחוב קינגסטון בשכונה, הוציא אותו מהמיטה והם הלכו לחנות ורוקנו את החנות מכל הפלטות והתנורים שהיו שם, ועל הבוקר זה כבר חולק בבתי הסוהר, כמובן חוץ מכלא וולקי שם היה וטו של הרבאיי.

כעבור שנה לפני חג הפסח ור' יוס' שבר את הראש איך הוא חודר לכלא וולקי, הוא ניסה להתקשר עוד פעם וקיבל צרחות, אך הפעם כשהוא התקשר ברני קצת נשבר: "טוב נו, אם אתה כ"כ עקשן תביא את מה שאתה רוצה בדואר ותפסקי לבלבל לי את המוח".

ר' יוס' – אם כבר הספקתם להכיר - כמובן הגיע בעצמו עם המשלוח...

הוא חיכה לרבאיי הרפורמי וכשהוא הגיע הוא זכה לשפכטל רציני "לא סיכמנו שתשלח בדואר? למה הגעת אתה?". ר' יוס' ענה לו "עד שיש לי זכות להביא מצות לנשמות יהודיות אני אתן את זה לגוי?"

"אל תבלבל לי את המוח" הייתה התשובה, וההמשך היה שהוא פנה לשומר להעיף אתו, אז ר' יוס' הלך רגע לפני והשאיר את המצות.

אחרי חודש בערך קצת לפני ל"ג בעומר הוא מתקשר עוד הפעם "שלום לך, אני רוצה לבא לל"ג בעומר". ברני ממש התעצבן "מה עכשיו! בל"ג בעומר לא צריך לחלק כלום, מה פתאום אתה רוצה לבא?!" ר' יוס' לא ויתר: "בל"ג בעומר צריך להיות בשמחה ואני רוצה לבא עם עוד כמה בחורים ולעשות שמח ולקוד

מערכת "משנת ברני" מאחלה לבל אנשי שלומנו בבל אתה ואתה ולקחתם אתם

א ריי אלכין אין א
כסעין פסח!!!

עם האסירים". ברני נשבר והסכים לו לבא. הם הגיעו והרבאיי ברני נתן להם עשר דקות על השעון. אחרי עשר דקות ר' יוס' פונה לרבאיי הרפורמי והציע לו להניח תפילין, ברני חכך רגע בדעתו ואז הודיע שהוא מסכים, ר' יוס' רץ לאוטו להביא את התפילין וברני הספיק בינתיים להתחרט "לא רוצה להניח!" אבל ר' יוס' תפס בעדינות את ידו עם חיוך והפשיל את השרוולים והיהודי שתק והוא התחיל להשים לו את התפילין על היד.

ר' יוס' הידק קצת את התפילין ואמר לרבאיי "תאמר אחריי – ברוך אתה...", אך היהודי תפס את התפילין בידו וצחק ואמר "אותי אתה רוצה ללמד איך מברכים?" והוא בירך בע"פ כזקן ורגיל וכרך אותם סביב הזרוע שלו.

ופתאום הוא פרץ בבכי חסר מעצורים ובמשך חצי שעה הוא בכה ללא שליטה עד שר' יוס' חשש שיקרה לו משהו, אחרי שהוא נרגע קצת ר' יוס' היה אכול סקרנות מה קורה פה! היה ברור לו שיש כאן משהו, הוא שאל את ברני.

ברני שתק רגע ואז אמר לו כך: "את מה שקרה לי עד שהנחתי תפילין אני יכול לספר לך, אבל מה שקרה איני מאחרי הנחת התפילין אני לא יכול לספר לך", והוא סיפר שכשפרצה השואה הוא היה ילד. והוא ראה בעיניו איך שהנאצים ימ"ש הורגים את הוריו ואת כל משפחתו בייסורים נוראים וזה זעזע את הנפש שלו "אמרתי לקב"ה – אתה עשית לי ככה, אני אתנקם בך!. שרדתי את המלחמה בדרך לא דרך והגעתי לאמריקה, כאן נהייתי רבאיי רפורמי כמו שאתה רואה ולקחתי על עצמי לעשות מבצעים ולא של הרבי שלך, החלטתי שאני אדאג לחתן כמה שיותר יהודים עם גויים ואני אשתדל שהחתונה תהיה בתשעה באב!... זאת הייתה הנקמה שלי!"

ואז הוא הוסיף "כל זה היה עד התפילין, אבל מרגע זה אין לי מושג מה קורה איתי".

ר' יוס' היה מרוגש מאוד ושאל את היהודי "שמתי לב שכשהנחת את התפילין לחשת משהו, מה זה היה?"

"לחשתי" אמר ברני "רבונו של עולם, סלח לי אבא, תמחל לי!"

הם נפרדו ואחרי כמה שבועות התקשר מישהו לר' יוס' והציג את עצמו כבן של ברני: "אבא נפטר השבת". והוסיף: "תדע לך שבכל השבועות האחרונים אבא לא

בעשתי תנחני

שו"ת עם הרה"ג ר' יהודה לייב פרוש שליט"א
ממשפיעי הקהילה

ביהמ"ק בושו חברים וכו'... גברו בעלי זרוע וכו'... על מי לנו להישען על אבינו שבשמים וכו' ד. יום יום אנו מחכים ומצפים לביאת המשיח,

אמנם אם הציפיה למשיח לא תהיה מתוך תקע בשופר ולירושלים עירך ואת צמח דוד, לאיזה גאולה אנו תולים תקוה הלא סימני גאולה יכולים לבא גם ממצוקות שיעוררו בנו את השאיפה והתקווה לגאולה השלמה, ולתחית

המתים בבא הזמן הנכון ולחיוזק הענין נעתיק קטע מתוך ספר פרי הארץ פרשת וירא ד"ה צדיק וטוב לו צדיק ורע לו "שהרי בוחן ליבות ה' יודע לפעמים התנגדות את זה לעומת זה וכו'... ולא יוכל קום מפילתו באותו התנגדות ולהתחזק באמונה כנ"ל,

והקב"ה מקדים לו רפואה למכתו להרע או להיטיב ועל ידי אותה סיבה תתחזק האמונה וכו'..."

הרי לפי הפרי הארץ ההתחזקות באמונה הבאה כתוצאה מלחץ והתנגדות ובה תהיה הגאולה העתידה

אבל אם חושב האדם שימות המשיח פירושו אושר ועושר עלול להחטיא את המטרה על כן לא די בגאולת מצרים, לא די בגאולה העכשווית מן הצרות [ראה נא בענינו] אלא לגאולה העתידית וביאת המשיח די גם בתוך הנראה חורבן ומצוקה כעדות המשנה בסוטה כנ"ל.

בהערכה רבה,
יהודה לייב פרוש

דהאי גאולה לאו גאולה דגלות היא, אלא שיגאלנו מן הצרות הבאות עלינו תמיד, הרי שגאולה הנאמרת בברכת גואל ישראל אינה גאולה עתידית אלא עכשווית והגאולה העתידית הבאה עלינו לטובה נמצאים בברכות תקע בשופר ותשכון בתוך ירושלים עירך, ובברכת את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח,

וכן מובא בפרישה שברכת קבוץ ובנין ירושלים וצמח דוד כל אחד יש לו כל אחד ברכה בפני עצמו לבד מגאולה זו [של ברכת ראה] אפ"ה כיון דשם גאולה עליה קבעה בשביעית,

ועתה ידידי יקירי, אשר נשאלתי ממך למה להתעקש על גאולת משיח בן דוד הנני חוזר אליך בשאלה זו, האם כדאי לך לוותר על הגאולה העתידית בביאת משיח ולגאולה השלמה כשלב מקדים לתחית המתים, נתבונן בלשון העיקר הי"ב מהשלשה עשר עיקרים המיוחסים לרמב"ם ז"ל "אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואע"פ שיתמהמה עם כל

זה אחכה לו בכל יום שיבוא", הדגש אחכה לו בכל יום כי סימני ביאת המשיח באה לביטוי בשני הכיוונים כשזוכים לס"ד מיוחדת ובהצלחה אנו מתייחסים לה כימות המשיח ואם ח"ו עוברים משברים ומצוקות אנו מצביעים על ימות המשיח, כמובא במסכת סוטה פ"ט משחרב

לכבוד הרה"ג יהודה לייב פרוש שליט"א! שלום רב!,

כל ענין ליל הסדר הוא להרגיש בנוח, כלומר להרגיש בגאולה וזהו הפסוק האחרון של הלילה לשנה הבאה בירושלים ושראוי לפי הדרך מדוע לחכות למשיח הכללי הרי אפשר להרגיש משיח אצלי, כמו שהרה"ק מנדלי מוויטעפסק זי"ע הוציא את ראשו מבעד החלון הריח וקבע כי משיח איננו, לכאורה מדוע הוציא את ראשו אלא עונה רבינו שליט"א שהיה כבר בבחינת משיח אצל עצמו א"כ מדוע להתפלל למשיח הכללי?,

ת. כדי לתת מענה לשאלה שנשאלתי ברצוני להקדים שיש בתפילת שחרית וערבית שלשה מצבים של גאולה, האחד בברכות קריאת שמע המסתיים בברכת גאל ישראל בלשון עבר והטעם מכיוון שהכוונה ליציאת מצרים כאמור בשחרית ממצרים גאלתנו וכו',,, ובערבית ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחירות עולם,

השניה בברכה השביעית בתפילת שמו"ע ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאולה שלמה מהרה למען שמך כי א-ל גואל חזק אתה ברוך אתה ה' גואל ישראל סיום הברכה גואל ישראל נאמרת בלשון הווה, וכדברי הטור בהלכות תפילה סימן קטז שקבעו גאולה בשביעית מתוך שאנו עתידין להיגאל בשביעית, אמנם מובא בפרישה [כהסבר לדברי הטור]

חברי המערכת

העומדים על משמרתם בנאמנות
ובמסירות נפלאה:

הבה"ח שלום מרדכי ויינברגר
נ"י

הבה"ח שמשון מושקוביץ נ"י
הבה"ח אברהם צבי יודן נ"י
הבה"ח ישראל אשר רשבסקי
נ"י

ישלם ה' פעלם הטוב ויקיים המאמר "שלא
ייבש המעיין ולא יקצץ האילן ויעשה פרי
לטובה"

ויזכו להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה
מתוך בריות טפא ונהודא מעליא והרחבת
הדעת
עדי יזכו לביאת גי' צב"א

הקב"ה זיכה אותנו במתנת ה"עתיד", כדי לתקן עמו את העבר,
ובמקום זאת אנו לוקחים את העבר ועמו שזכרים את העתיד...

בדרבם

איסקה ליקוטי פנינים מתורת רבוה"ק

יאכלה"ו, רצה לומר מצו"ת הם מוחי דרחל כמו שכתוב בכוונת ההגדה, ומרו"ר הם מוחי לאה כמו שכתוב שם, עיין שם.

והנה מבואר בכוונת חג הפסח כי בפסח אז לוקחת רחל גם מוחי לאה, ולאה מתבטלת, ולכן אמר ע"ל מרו"ר"ם יאכלה"ו, רצה לומר כי עתה מדרגת רחל למעלה [על] ממדרגת לאה כי היא לוקחת גם המוחין שלה ולכן אף שלעולם באמת לאה למעלה מרחל כי עמידתה מן החזה ולמעלה ומה שאין כן רחל שעמידתה מן החזה ולמטה, אמנם עתה בליל הפסח שבחינת רחל היא בגדלות גדול ולכן לוקחת גם מוחי לאה, לכן היא למעלה ממדרגתה, וזה שכתוב ע"ל מרו"ר"ם יאכלה"ו, דייקא ע"ל כי המ"ל שהיא רחל על הנוק' לאה שהיא נרמזת בסוד המרו"ר וכנ"ל.

בעל האמרי יוסף

סוד אכילת מרו"ר

וכמו שכתב האריז"ל בכוונת מה נשתנה הלילה הזה עיין שם, צל"י א"ש, רצה לומר, דייקא צלי א"ש שרומז גם כן אל המלכות שהוא שם אלה"ם במילוי יודי"ן, גימטריא ש', וא' רומז לשם אלה"ם פשוט וכמו שכתוב בכוונת ר"ח עיין שם, וזה שכתוב דייקא צלי א"ש, ומצו"ת ע"ל מרו"ר"ם

ואכלו את הבשר הזה בלילה צלי אש ומצות על מרו"ר יאכלהו, רצה לומר כי כפי מה שמבואר שפסח ה"ס מוחי רחל ולכן צריכין לאכלו בלילה דייקא, וזה שכתוב ואכלו את הבשר בלילה הזה, גם יש לומר בסוד בלילה הזה, רצה לומר שהמלכות מקבלת מדכרו"ז"ה לכן אמר בלילה הזה

בעל השיר יעקב יוסף

עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותי הגיע זמן קריאת שמע של שחרית

מובא בספה"ק אמרי נועם בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע, בזמניהם היו כל הצדיקים מתכנסים עם התלמידים בליל התקדש החג כדי לספר ביציאת מצרים ברוב עם הדרת מלך, ואפילו דלכל צדיק היה דרך אחר בעבודת השי"ת, מכל מקום היו יושבים כולם באחדות, אך בעונותינו הרבים יש פירוד לבבות בין החסידים של כל צדיק וצדיק, והיצר הרע בא ומסית כל אחד לומר כי רבו חשוב יותר מרבו של חברו, וזה בא בעל ההגדה לומר דלא כן היה אצל התנאים הקדמונים, אלא אדרבה בעת שהתאספו כל התלמידים יחדיו אמרו לשון רבותינו בכללות, דכולם היו חשובים כרבותינו, וכן נראה לפרש הא דאמרו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית, קריאת שמע מרמז על בחינת אחד הרומז על הבחינה של ואהבת לרעך כמוך שהוא אחדות.

בעל הרקק יצחק

וירא את עיני

כתיב ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מכאוביו וארד להצילו וגו', הנה איתא במס' ברכות דישע"י אמר שחזקיהו יבא אליו, ואילו חזקיהו אמר שישע"י יבוא אליו, מה עשה הקב"ה הביא יסורין על חזקיהו ואמר לו לישע"י לך ובקר את החולה, וכמו כן גם הקב"ה אומר לכנסת ישראל שובו אלי ואשובה אליכם, דקודם הם צריכים לעשות תשובה ולהתקרב אל ה' ורק אח"כ יגאלם הקב"ה, וכנסת ישראל אומרת השיבנו ה' אליה, דקודם צריך הקב"ה לגאול אותם ואח"כ יעשו תשובה, והנה במצרים ראה הקב"ה שבני ישראל הם בבחינת חולי, ולכן הוצרך לבקדם בבחינת השיבנו ה' אליה, וזה שאמר הכתוב ראה ראיתי וגו' כי ידעתי את מכאוביו, דהיינו שהם בבחינת חולים, ולכן וארד והצילו אף שלא עשו תשובה.

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק נכבד מאד

מהוצאות הירחון נודבו ע"י

**הרה"צ
נפתלי מנחם ווייס
שרייט"א**

להגל הולדת הבן בשעטומ"צ
ולברכה והצלחה בכל הענינים

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק נכבד מאד

מהוצאות הירחון נודבו ע"י

**הרה"ח
מנחם מענדל פייג
הר"ץ**

לברכה והצלחה בכל הענינים

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק מהוצאות הירחון נודבו ע"י

**הרה"ח
ירמיהו אריה ליברמן
הר"ץ**

לברכה והצלחה בכל הענינים

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק מהוצאות הירחון נודבו ע"י

**הרה"ח
הודו לוי
הר"ץ**

לברכה והצלחה בכל הענינים

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק מהוצאות הירחון נודבו ע"י

**הרה"ח
אברהם פרו
הר"ץ**

לברכה והצלחה בכל הענינים

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק מהוצאות הירחון נודבו ע"י

**הרה"ח
יעקב הלל קלוין
הר"ץ**

לע"נ בלומיא בת ר' יעקב הלל ע"ה

"אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה"

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק נכבד מהוצאות הירחון

נודבו ע"י האי גברא יקירא, ראש

וראשון לכל דבר שבקדושה, איש

האשכולות,

רודף צדקה וחסד,

**הרה"ח המפורסם
יעקב משה הלל
הר"ץ**

נישא תפילה אל היושב במרומים

שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה,

ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי

חלציו אכי"ר.

**בסיוע ובהשתדלות נכדו
הבה"ח אברהם צבי יודע
הר"ץ**

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק נכבד מהוצאות הירחון

נודבו ע"י האי גברא יקירא, ראש

ראש וראשון לכל דבר

שבקדושה, איש האשכולות,

רודף צדקה וחסד,

**הרה"ח שרגא
קלוין הר"ץ**

נישא תפילה אל היושב

במרומים שיזכה להגדיל

תורה ולהאדירה, ויזכה לרב

נחת דקדושה מכל יוצאי

חלציו אכי"ר.

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק נכבד מהוצאות הירחון

נודבו ע"י האי גברא יקירא, ראש

וראשון לכל דבר שבקדושה, איש

האשכולות,

רודף צדקה וחסד,

**הרה"ח יאיר
רשבסקי הר"ץ**

נישא תפילה אל היושב במרומים

שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה,

ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי

חלציו אכי"ר.

**בסיוע ובהשתדלות נכדו
הבה"ח ישראל אשר רשבסקי
הר"ץ**

מחשיבי בני החברה

"תשית לראשו עטרת פי"

חלק נכבד מהוצאות הירחון

נודבו ע"י האי גברא יקירא, ראש

וראשון לכל דבר שבקדושה, איש

האשכולות,

רודף צדקה וחסד,

**הרה"ח פנחס
הודו יודע הר"ץ**

נישא תפילה אל היושב במרומים

שיזכה להגדיל תורה ולהאדירה,

ויזכה לרב נחת דקדושה מכל יוצאי

חלציו אכי"ר.

**בסיוע ובהשתדלות נכדו
הבה"ח אברהם צבי יודע
הר"ץ**

מחשיבי בני החברה

המשך מעמוד ה'

מהמחויבות לבורא עולם כביכול, אך מאז הוא רק היה יותר אכול מבפנים, יותר כבול, הוא פשוט לא היה הוא, אחרי הרבה שנים ברגע שהוא פגש את עצמו לפגישה אישית הוא פשוט התפרק.

בקיצו, אם אנחנו באמת רוצים להיות בני חורין ורוצים לצאת ממצריים השנה, בואו נהיה אנחנו, ניתן לנשמה שלנו את מה שהיא צריכה פשוט, ניתן לה להתבטאות. להיות יותר תלתיים בבורא, לתת יותר קשר בורא.

יהודים טסים להודו כדי למלאות את החלל וחוזרים יותר ריקים...

הפסיק לדבר עליך. הוא לא הפסיק לומר לנו שהוא פגש איזה יהודי אחד ששיגע אותו לגמרי והחזיר אותו לאבא שבשמיים ולמה שהוא היה עד לפני המלחמה" הבן הוסיף "זה היה אבא אחר בשבועות האלו, הוא היה מאושה, הוא היה מוארו!". ואז ביקש: "אתה תוכל לבא לארגן את ההלוויה? בטח אבא היה רוצה שאתה תארגן לו את זה כמו שיהודים כשרים עושים את זה". והוא הגיע כמובן.

ברני השתחרר מהמצרים שלו ברגע שהוא התחבר חזרה לעצמו, למי שהוא. ברני החליט בעצמו שהוא מתנתק